

PROCIŤ, PROCIŤ, ZANECH SPANÍ 19

TEXT A HUDBA: PHILIPP NICOLAI 1599

PŘEKLAD: MILOSLAV HÁJEK

Pro - ciť, pro - ciť, za - nech spa - ní,
Pu - stou, te - mnou, mr - tvou no - cí
zní z vě - že strá - žné zne - na - dá - ní:
hlas vo - lá ne - o - dby - tnou mo - cí:
Ó, pro - ciť, pro - ciť, Si - jó - ne!
Kde pan - ny jste při - pra - ve - né?
Již vsta - ňte, Že - nich zde! Své lam - py
ro - zsvi - ťte co na - ne - jvíc, při - stro - jte se,
již v krá - se své mu k sla - vné sva - tbě jdě - te vstříc!

2. Dcera sijónská ze snění / prociťá v divném rozechvění - / jak blízko chvíle žádoucí! / Její Milý v slávě věčné, / pln pravdy, lásky nekonečné / již před ní stojí přeskvoucí. / Nuž vítej, Ježíši, / náš Králi nejvyšší, / v své milosti! / Již uveď nás, / kde uchystals / stůl svatý svého království.
3. Andělé i lidé slabí / tam zpěvem svým Tě vděčně slaví, / tam radostná jen hudba zní. / Města tvého z perel brány / nikomu nejsou zavírány, / před trůn tvůj smí i poslední. / Nad naše myšlení, / nad smyslů chápání / je láska tvá! / Buď pochválen / a veleben, / na věky zní haleluja!